Ч. 246. Середа 17 (4) падолиста 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львов в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Гостина Найдост. Архикнязя Франц Фердинанда в Німеччині. — До угорскої кризи.

Дня 13 с. м. відбувало ся в Лецлінґен в Німеччині польоване при участи цісаря Вільгельма і Найдост. Архикнязя Франц Фердинанда.

Того самого дня перед полуднем княгиня Гогенбурґ зложила візиту княгини Сальм-Сальм а відтак в товаристві німецкої цісаревої звиджувала Почдам і околицю.

„Nordd. Allg. Ztg.“ пише в тижневім огляді: Яко милі гості перебувають на нашім цісарскім дворі від четверга Найд. Архикн. Франц Фердинанд і Єго достойна жена княгиня Гогенберґ. Вже від ряду літ витворило ся між нашим Монархом а будучим Дідичем корони Габсбурґів личні відносини, оперті на щирім поважаню і сердечній приязни. Кожда нова стріча могла ся лиш причинити до того, аби ті чувства удержати на вижнії і тим сильнійше їх скріпити. Особливо обильний в того рода нагоди є сей рік, в котрім Монарх наш і Найдост. Архикнязь стрічають ся тепер вже пятий раз. Широкі круги німецкого народа добачують в тіснім, повнім довіря відношеню взаїмнім обох Домів, Гогенцоллернів і Габсбурґів, котрих держави випробованим в своїй силі союзом, рівнаючим ся вже людскому вікови суть сполучені, нову сполуку найвисшої вартости, котра так само як союз стала ся вже традицию. Так як сїдогласний Володар габсбурскої Монархії переніс в незменшеній мірі свої приязні чувства з першого цісаря Гогенцоллерна на его сина і внука, так пануючий наш тепер Монарх перенятий есть вірною почестию для Найсн. Цісаря і Короля Франц Йосифа, а полученний з приязнею і прихильностию з Найдост. Архикнязем Франц Фердинандом. Теперішний побут Наслідника престола і Єго достойної Жени на німецкій земли буде творити нове звено в ряді подій, котрі для як найширших кругів сотворять тісне відношене між обома Монаршими Домами.

Нова більшість зазначила ся в суботу в угорскім соймі. Коли наслідком роздору між Кошутом і Юштом давна більшість, котру складала партия независимости, розбилась, внесла дотеперішна президия, яка мала свій мандат з рамени старої більшости, резиґнацию із свого уряду. Як кандидати до нового вибору станули: дотеперішний президент Юшт і кандидат партий, що дали Кошутови нову більшість — Александер Ґаль. В голосованю дістав Юшт 157, Ґаль 201 голосів. Тим самим Ґаль вибраний президентом угорского сойму, а при его виборі вперве зазначилась нова конфіґурация партий в угорскім соймі. В каждім разі більшість 44 голосів не дуже велика. Була би она ще менша, а навіть могла би була вийти меншостию, як би не здержали ся були від голосованя партиї „національностий“, а поміж ними перш усього найсильнїйша ґрупа Хорватів. „Національностям“ нема найменшого інтересу попирати шовіністично-мадярске правлїнє Кошута і евентуальність, щоби они віддали голоси кошутівскому кандидатови, була майже виключена. Скорі ще можна-б було надїятись, що они станують за Юштом, котрий не так шовіністично трактував немадярскі народности, як Кошут. Однак знов годі „національностям“ примирити ся з абсолютним домаганем самостійного угорского банку, на котрім стоїть Юшт. Они здержались від голосованя, а президентом палати вибраний Ґаль.

Суботнїшний вибір має для правительства велику вагу. Досьвід послідних літ показав, яке велике значінє президента угорского сойму серед безупинних „криз“; коли президент палати не приклонник правительства, то він потребує тілько скликати засїдане палати в невідповідну для правительства пору, а накоїть тим доволї клопотів правительству.

Соломяний вдовець.

З німецкого — Фел. Голлендра.

Ціле мешкане чути було камфорою. Жалюзиї були у всїх комнатах низько спущені. Занавіси здоймлені, тяжкі перскі дивани позвивані. Огородник забрав вязанки з цьвітами з бальконy, котрий так само виглядав тепер сумно і опущено. В широких входових сїнях стояли великі подорожні коші, високо один на другім, а жіноча прислуга і льокаї стояли коло них і лиш з трудом укривали свою радість і вдоволенє. Ними заволодів внутрішний неспокій, якого не сьміли виявити. Бо цілих шість тижднів мала ясна пані бавити поза домом, цілих шість тижднів. Они всї стрепенули ся, льокай зігнув своє тіло в дугу. Ясна пані в сірім, легкім подорожнім плащи стояла перед ними.

— Знесіть річи до воза!

Куфри уложено чим скорше на повіз і хвилю пізнїйше стояла молода женщина сама одна в сїнях. Схрестила руки на грудях і на її нервових чертах проявила ся нетерпеливість і гнїв. Рішившись скоро, обернула ся і війшла ще раз до комнати мужа. Той сидів, немов би заглублений в читане часописи і глянув здивований в гору.

— Я хотіла тебе ще лиш раз спитати — відозвала ся, а її голос звучав остро і твердо — чи ти не уважаєш відповідним, провести мене на дворець. Не задля мене — додала — а з огляду на моїх родичів, котрим хотілаб я ощадити непотрібних здогадів. І службі не хотілаб я давати видовища. Але впрочім ті взгляди не мусять впливати зовсім на твою постанову.

Він спокійно її вислухав. Лиш при послідних її словах тихо засьміяв ся.

— Дякую тобі за твою великодушність, але не хочу служити тобі за параван мира. Впрочім бав ся добре і бувай здорова.

Она змірила его поглядом найбільшої ненависти і вийшла мовчки з комнати.

А він підніс ся і на его лици появив ся вид погорди і обуреня. Відтак почув він гуркіт воза, що віс її в чужину, до Остенди, коли не помиляв ся. Він лекше відотхнув і ним заволодів якийсь безжурний настрій. Почав наглe свистати. Відтак потиснув електричний дзвінок і велів подати собі сніданє. Між тим як слугуючий накривав малий столик, приглядав ся він єму. Яке вдоволенє видко у того хлопчища на лици, погадав собі. Але голосно спитав єго: „Скажіть менї, чи вам приключилось нинї щось незвичайно приємного? Ви безнастанно усьміхаєте ся“. Льокай почервонів як бурак, воркнув лиш кілька незрозумілих слів і чим скорше щез.

По сніданю поїхав до банку, де займав становище директора. Єго підвластні глядїли на себе здивовані. Видав ся їм зовсім зміненим; до одного і другого відзивав ся приязно і безнастанно тихо собі приспівував. Заки вийшов з бюра, заявив блїдому і спрацьованому бухгальтерови, що може розпочати пятитиждневу відпустку. Той аж кинув ся наляканий.

— Чи пан директор не помиляють ся? Я просив лиш о три тижднї.

— Добре, добре — відповів він. — Можете розпочати пятитиждневу відпустку.

Поволи ішов вздовж улицями. Обняло єго щасливе чувство свободи. Мужчини, яких стрічав, видавались єму немов би в сьвяточнім настрою. Певно також соломяні вдівці, думав, в доночувають по муках подружа. Єго чоло покрило ся морщинами. Ціла его минувшість почала пересувати ся перед ним. Який веселий і безжурний чоловік був він, заки не заключив того злощастного подружа. З усїх сторін перли его до того, приятелї і свояки, а як желали єму, коли він вложив на палець золоту обручку! Гірке чувство обгорнуло его і в наглім розворушеню стягнув перстень з пальця. Ні одного дня не почував себе щасливим з тою женщиною, котра з своєю гістеричною вдачею і простацким поведенем мучила его і цілий дім. Сего року появили ся перші срібні нитки в его волосю, а й в души дуже змінив ся. Мав для неї чувство ненависти і видавав ся сам собі нужденним. Колиб він ще тоді був в біді або клопотах, коли би его єствоване було зависїло від того подружа! Але того всього не було — він знаменито стояв і нїколи не було єму веселїйше і лїпше як саме тоді. Але іменно то непокоїло любих приятелів і свояків. Побачиш, говорили єму, від тої дївчини нїколи не увільниш ся.

Коли ті відносини потревають ще який

Дотеперішний президент Юшт перейшов до опозициї. І то до опозициї, як заявляють, рішучої, яка не здержить ся навіть перед об струкциєю. Свого часу Юшт чванив ся, що так знає соймовий реґулямін, що з его помочию зміг би загатити парляментарну діяльність самою тілько технічною обструкциєю. Можливо, що він тим своїм знанем покористує ся, щоби унеможливити правительству ухвалене буджетової провізориї, котрої правительство домагає ся. З другого-ж боку партиї більшости грозять, що для поборення обструкциї ужиють найостріших реґуляміновах способів. Коли опозициї удалоб ся обструкциєю недопустити до ухваленя буджетової провізориї, а дальше до переведеня виборчої реформи і зміни соймового реґуляміну, то правительству лишала би ся одна тілько дорога: розвязати парлямент і розписати нові вибори.

Новинки.

Львів, дня 16 падолиста 1909.

— Іменованя. Є. Вел. Цісар іменував радниками Двора при найвисшім трибуналі касацийнім: віцепрезидента краєвого суду в Кракові дра Льва Мендельсбурґа, віцепрез. окр. суду в Ряшеві Каз. Кропачка, віцепрез. окр. суду в Перемишли Ґуґ. Круліковского, віцепрез. окр. суду в Станиславові Якима Лисака і радника висшого кр. суду у Львові Йос. Зайдлера.

— З зелізниці. Підчас пересуваня возів при поїзді ч. 379 дня 15 с. м. на стациї Старе Село вискочили із шин о 5 год. по полудни три вови, в наслідок чого поїзди особові ч. 308, 318 і 323 опізнили ся від 1—4 годин. З подорожних ані зі служби зелізничої ніхто не потерпів нічого.

— Машина до науки читаня, писаня і рахованя. Унґварска „Наука" доносить, що єї редактор, о. Августин Волошин, винайшов машину до науки читаня, писаня і рахованя. Є се зложене з трех частий таблица, з яких верхна, що служить до писаня, отвирає ся на правий бік мов двері. Під верхньою таблицею є друга з движимими буквами, а з під сеї висуває ся в лівий бік третя до науки рахованя. Ся „машина" — як єї назвав винахідник — коштує 50 К, (а з мадярскими і рускими буквами 70 К). Угорске міністерство просьвіти одобрило сей винахід і поручило его до уживаня в школах. Оноді о. Волошин демонстрував свій винахід в школі, а присутні гості (епископ Фірцак, шкільний інспектор і учителі) висловили ся з признанем про сю складану таблицю.

— Просьба. Громада Риків золочівского повіта, котра в послідних часах потерпіла два рази від пожежі, а відтак від неурожаїв, не будучи в силі докінчити будову нової церкви, постарала ся через ц. к. Староство в Золочеві о то, що Вис. Президия ц. к. Намістництва рескриптом з дня 7 серпня 1909 до ч. 13.911 уділила комітетови будови церкви в Рикові позволене на збиране добровільних датків і жертв на докінчене будови церкви колектантами, заосмотреними в леґітимациї в повітах всхідної Галичини: Рогатин, Тернопіль, Збórів, Золочів, Броди, Камінка струмилова, Львів, Перемишляни, Станиславів і Підгайці до кінця 1909 р.

Підписаний Комітет будови церкви і Зверхність громади звертають ся проте сею дорогою до всїх Зверхностий громадских, Всеч. Отців духовних і людий жертволюбивих в згаданих повисше повітах і просять умильно, щоби прибувших наших колектантів підперти і взяли їх в свою опіку та уділили їм потрібних вказівок і помочи а своїми жертвами і датками помогли матеріяльно підупавшим гр. кат. парохіянам села Рикова докінчити Богу угодне діло, за що їм Всевишний сторицею відплатить. — Другі рускі часописи просимо уклінно повторити сю просьбу. — Риків дня 11 падолиста 1909. — Лаврентий Зварич, предсїдатель комітету; Микита Кравець, член комітету; Мих. Мартиняк, начальник громади.

— Репертуар руск. театру в Золочеві. (Саля „Сокола". — Початок о $7^1/_2$ год. вечером. Білєти продає „Народна Торговля", а вечером від 6 год. в день представленя каса театру).

В середу, 17 с. м. „Фавст", опера в 5 діях Ґунода.

В четвер, 18 с. м. „Вій", фантастична феерия зі співами і танцями в 4 діях, переоблена з повісти М. Гоголя.

— Нещасливі пригоди. З Глібової на Буковині доносять: Дня 9 с. м. вечером в домі пана Людвика Рубчака урядника тутешного тартаку, ніс 9-лїтний синок Кароля з кухні на лопатці грань до комнати, щоби там затопити в печи. Нараз в комнати надбігла его 5 лїтна сестричка Руза і трутила лопатку так, що грань через широкий ковнїр на сукопці посипала ся їй на шию. Заким на крик дитини матїр надбігла на поміч, дитина так попекла ся, що житю єї грозить поважна небезпечність. — В тій жо самій місцевости в паровій цегольни пп. Сімкевича і Сальтера завалила ся дня 10 с. м. в полудне 10 стін сушарні на цегли і засипали 5 робітників, в котрих 2 поранило тяжко а 3 легко.

— Дрібні вісти. Жіноча Громада в Чернівцях отвирає попри школу житя власну робітню кравецку біля і жіночих суконь а небавком має заложити робітню капелюхів. Головою сего товариства є п. Зиновія Гришкевича. — На приватну руску гімназию і бурсу в Городенці ухвалили громади: Серефинці 500 К, Глушків 300 К, Чернятин 100 К, Незвиска 100 К і Репушинці 50 К. — Др. Кость Бірецкий отвирає сими днями адвокатску канцелярию в Щирци. — Львівска поліция арештувала якогось Добряньского, підозріного о шпіґуньство в користь Росиї. — П. Ернест Бадій згубив пакет з перуками вартости 40 К, а п. Ів. Кіяк згубив перед кількома днями книжочку каси ощадности на 5000 К. — П. К. Кназзови вкрадено 80 кільо дроту вартости около 200 К.

† Померли: Софіа Карпиньска, жена емер. учителя, упокоїла ся в Гаях вижних дня 12 с. м. в 59 р. житя. — Мария Антонина Мійска, донька 11 лїтна о. Александра і Олени Мійских приймивши Найсв. Тайни, упокоїла ся дня 14 с. м. в Вовкові коло Львова.

— Канцелярия товариства „Просьвіта" подає до відомости, що з вчерашним днем розпочала висилати членам товариства календар „Просьвіти" на рік 1910, або через філії або таки прямо на адресу членів. До кождого календаря долучений чек і зазив видавничої комісиї до Впов. членів, щоби з огляду на великі кошти накладу календаря зволили ласкаво надсилати одну корону як добровільний даток за сей календар. Просьба ся звернена в першій мірі до нашої сьвітскої і духовної інтеліґенциї, яка розуміючи вагу просьвіти між народом поспішить не тільки сама з добровільним датком, але й заохотить до сего заможнійших міщан і селян. Для заощадженя коштів висилки зволять члени львівского повіта зголошувати ся ласкаво по відбір календарів в канцеляриї товариства „Просьвіта" в годинах урядових.

— З „Краєвого Союза кредитового". Засіданє надзираючої ради відбуло ся в пятницю, 12 с. м. під проводом предсїдателя рад. дв. Гр. Кузьми. Перед приступленем до дневного порядку присьвятив предсїдатель горячу згадку памяти члена основателя і заступника предсїдателя надзираючої ради б. п. дра Я. Кулачковского, а слів тих вислухала рада стоячи, що уважнено в протоколі; на те місце покликала рада з помежи заступників о. п. Й. Фолиса, а заступником предсїдателя надзираючої ради вибрано о. крил. І. Чапельского. Принято до відома звіт дирекциї за II. чвертьрік р. 1909 і порішено виповісти кредит до сплати в найблизших речинцях тим стоваришеням, котрі зголосили виступленє з Краєвого Союза ревізийного. Відтак слідував звіт контрольної комісиї і звіт про стан парцеляциї, котрі принято до відома.

— В процесі о позичку на чужу каменицю настав сенсацийний зворот. Бельский, котрий доси удавав божевільного і не хотів нічого говорити, по чотирох днях розправи на превелике диво трибуналу і всеї публики промовив і зачав зізнавати. Найбільшої сензациї наробило однак то, що Бельский обіцяв говорити правду і сказав, що він допустив ся звістного обманьства до спілки з Влашеком і коли дістав 10.000 кор. позички на каменицю Мотилевских, поділив ся з ним так, що оба взяли по половині. З тих 5000 корон, які припали на него, каже він, що позичив 2000 кор. дрови Мотилевскому. Чи Бельский говорить правду, чи єсть то лиш дальше консеквентне удаване божевільного, щоби в той спосіб знов все покрутити і таки поставити тим способом доказ, що він несповна розуму — се викаже дальша розправа. Як би й не було а сей зворот в процесі Бельского єсть досить великою рідкостию в процесових справах і спричинить продовжене цілої розправи, бо треба буде на ново переслухувати сьвідків і ставити їх Бельскому до очий. Але вернім поки що ще до зізнань дра Шеліґи.

Др. Шеліґа розповідав дальше, як до него прийшли Войтович, Бельский і аґент поліцийний. Тоді Войтович в присутности дра Шеліґи пізнав Бельского яко того, котрий представив

рік, тоді не буде тобі ворота, хоч би ти як того хотів. А відтак прийде час, де виявить ся ріжниця в образованю і вихованю, де чувства любови замовкнуть і де вже з привички тягар, який взяло ся на себе, мусить ся дальше нести. Они вказували на примір Гінца і Кунца, що стали ся в товаристві неможливими. А на послідок виїхали з своїм найсильнійшим доказом. Забезпечить собі ціле житє, коли возьме панну, яку для него вишукали. Засьміяв ся з огірченем. І нараз обхопила его велика туга. Він погадав на неї, на ту, котра знала его найтайнійші гадки, котра зробила ему розлуку так тяжкою, бо не задержувала его ні одним слівцем. Бліда як полотно слухала его. Уста затиснула, між тим як єї тіло дрожало і ридало.

Ріжниця в образованю! Очевидно ее дівчина не уміла по французски і єї пальці не дїткнули ся ніколи клявішів фортепяну. Але слухачи музики, забувала о цілім сьвіті, а на вид цвитучої природи зворушувала ся ціла єї душа.

Ішов все дальше і дальше і нараз опинив ся перед домом, в котрім перевів найкрасший час свого житя. Поволи вийшов на третий поверх. Єго обхопила несьміливість дитини. Боже, колиб він застав у неї другого, або колиб она зміряла его холодним, рівнодушним поглядом! Або колиб она — і та гадка доводила его майже до божевільности — колиб она стала простою і злою!

Вийшов аж на гору. Так, була тут і доси мала, збита порцелянова вивіска єї господині. Він несьміло задзвонив — але голос дзвінка прошиб ціле его тіло. Отворили ся двері. Женщина з сивим волосєм скрикнула коротко і голосно.

— Боже, Боже, пан директор... — промовила налякана, немов би побачила воскресшого.

— Чи є панна дома? — спитав непевним голосом. Жінка поглянула на него здивована.

— Но, ви не знаєте, ви справді не знаєте?... Коли побачила, що він поблід, перехрестила ся і сплеснула руками.

— Ах, Господи Боже... Господи Боже — повторяла раз по раз.

В очах директора почало всьо крутити ся. Але він нараз стямив ся.

— Чи будете говорити? — скрикнув грубим голосом і стиснув єї руку, так що она аж зойкнула.

Поглянула на него боязливо і покірно і стала оповідати:

— То єсть, ви знаєте, та дівчина ніколи богато не говорила. У неї ішло всьо так тихо, що аж страшно робило ся перед нею. Коли ви були послідний раз у неї, она від того часу не взяла нічогісенько до уст і не сказала ні одного слівця. Але дивила ся на чоловіка, так що аж серце краяло ся з жалю. А два дни опісля пробовала. — Жінка показала рукою на горло і не могла докінчати. — Одним словом — промовила з трудом дальше — Господь Бог не зглянув ся на єї недолю і ми прибігли ще в пору, аби єї відтяти зі шнура. Поглядом повним страху подякувала нам.

(Конець буде).

ся нотареви п. Завадскому яко Зиґмунт Мотилевский, а коли сьвідок зачав напирати на него, Бельский обурив ся і крикнув: Як сьмієте щось подібного говорити—ви мене обиджаєте— і в гніві відскочив аж під шафу. Відтак зачав Бельский складати вину на Войтовича, яко спільника Вляшка і так доказував свою невинність, що сьвідок остаточно єму повірив, пішов з ним на поліцию, представив там докази его невинности і зажадав арештованя Вляшка.

Председатель: Чи пан меценас вже скінчили?

Др. Шеліґа: О ні, ще одно. Отже коли Бельского арештовано яко мантія, тоді п. Мотилевска заафероване тим, впала до помешканя сьвідка і стала кричати: Пане меценасе, ради Бога, ратуйте Бельского, будуть трупи— він зовсім невинний.

На то відзиває ся на салї п. Мотилевска до свого адвоката дра Кібіца: Пане меценасе, не давайте мене так компромітувати. При конфронтациї п. Мотилевска заперечила зізнаням дра Шеліґи, аж коли він зачав їй все подрібно пригадувати, сказала п. Мотилевска: Е, лишім то, хто би там договорив ся з адвокатом — впрочім може бути, що я так говорила і що так було, як то оповідає п. Шеліґа, але я вже нині нічого не памятаю.

Характеристичні були дальше зізнаня львівских колектантів льотерийних. Перший зізнавав Ем. Катц, котрий назвав себе згорда „субститутом льотерийним“, бо заступає арендатора льотерийної колектури в Ринку під ч. 5. Сьвідок той зізнає, що Бельский ставив зразу по кілька, відтак по кільканайцять ба й по кількадесять корон, аж дійшло до того, що ставив навіть і по 1000 К нараз. Бельский грав на т. зв. „екстракто“ а ставив головно по два числа і то на кожде тагнене, яке оголошувано.

Предсід.: А вигравав?

Сьвід.: Від жовтня до грудня виграв звиш 6000 К.

Предсід.: А програвав?

Сьвід.: Ну, чому ні, і то буває. А у него бувало то часто. Разом програв яких 40.000 К, але то вже, я так гадаю, на всіх колектурах разом. У мене самого програв Бельский кількадесять корон.

Другий колектант Бляйштайн зізнав, що Бельский програв в его колектурі яких 3000 К.

Предсід.: А яке мав улюблене число, на котре найчастійше ставив?

Сьвід.: 30.

Третий сьвідок Вільгельм Катц, властитель колектури при ул. Валовій, оповідає, що Бельский грав у него на місто Лінц а ставив по 100 до 200 К на одну ставку. — Четвертий сьвідок Ізаїл Діямант, властитель колектури при ул. Баторня, зізнає, що Бельский грав у него від 3 літ, постійно що дві неділї а ставив по 30 до 40 К. пізнїйше ставив по 100 і 300 К, а раз поставив навіть 1000 К. Підчас того виграв одинокий раз 830 К, а програв загалом 6000 К. Ставив постійно на „екстракто“ а специяльно на числа 8 і 30.

Переслухано ще сьвідка Мошка Штольцберґа, котрий сидів разом з Бельским в одній казни а відтак відчитано донесеня поліцийні та всілякі иншї документи судові і переписку п. Мотилевской з Бельским. На одній картці пише п. Мотилевска до Бельского, зараз по его арештованю: „Не знаю, як в конституцийній державі могло стати ся щось подібного, щоби Вляшка випущено з вязницї а Тебе арештовано“.

— **Для читалень!** Є на продаж сцена, в склад котрої входять: 1) стінка фронтова 1·81 м. шир 2·93 вис; 2) стінка фронтова 2·04 м. шир., 1·81 вис., 3) підвисшене 0·70 цм. високе; 4) сцена (довільна ширина); 5) 7 підставок під сцену; 6) куртина 4 м. шир., 2·80 м. вис.; 7) Вільна околиця (з одної сторони вільна околиця, а з другої хата), 4 м. шир., 3 м. вис. і 8 будка суфлерска. Кромі того приставка хати. Ціна 300 К готівкою. Зголошеня до Миколи Душеньчука, Львів Сикстуска 46.

Телеґрами.

Краків 16 падолиста. З Прерова наспіла тут вість: Вчера по полудни близько стациї Північної зелїзницї Градище стовкнули ся два поїзди товарові; 35 ваґонів і обі льокомотиви розбили сь. Внаслїдок тої пригоди настало значне опізнене поїздів на лінії Краків Відень. Чи хто з людий потерпів, поки що незвістно.

Будапешт 16 падолиста. Переговори з австрийским правительством в справі залагодженя кризи угорскої розпічнуть ся в слїдуючім тиждни. Нинї відбуде ся рада міністрів; міністри зложать звіти з авдиенциї у цісаря. Ґр. Апоній заявив на засїданю партиї Кошута, що на его думку криза борзо закінчить ся.

Париж 16 падолиста. Стан здоровля Бернзона погіршив ся і викликує обаву.

Париж 16 падолиста. Вчера відбуло ся отворене аеронавтичної академії.

Рим 16 падолиста. Пап одержав при нагоді 25-их роковин епископского достоіньства численні желаня від володітелів, начальників держав, товариств і т. д.

Білград 16 падолиста. Урядово заперечують донесене часописий о подорожи кн. Юрия.

Мадрид 16 падолиста. Міністер війни доніс представителям праси, що одержав депешу з Мелілї о тім, що Маври з Надор піддали ся ґенераловм Маріно.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·44, 6·29 *), 11^{55} *).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·28, 6·13*), 11·39 *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюховин:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{29}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·30, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1.49*) 6·50, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюховин:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

СТ. СОКОЛОВСКОГО

Головна аґенция дневників

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерию, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).